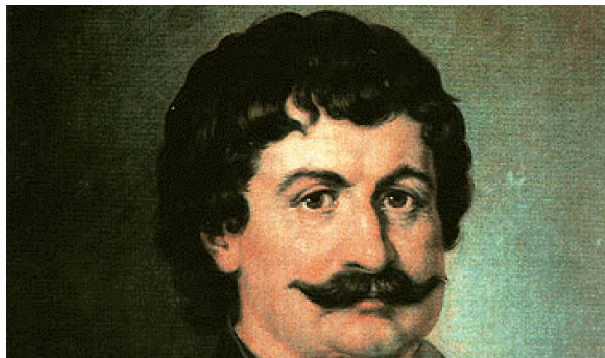

Δηλώσεις στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ ότι «όποιος δεν ψηφίσει πρόεδρο δημοκρατίας είναι ευπρόσδεκτος», κινούνται εκτός του αξιακού πλαισίου της Αριστεράς», τονίζεται σε ανακοίνωση της πρωτοβουλίας

«Ο ΣΥΡΙΖΑ παρά το ότι σε μερικά ζητήματα έχει κατορθώσει να αναλάβει επιτυχημένες πρωτοβουλίες μοιάζει να επικεντρώνει την όλη του προσπάθεια στην αποτροπή εκλογής προέδρου από την παρούσα Βουλή, γεγονός που ακινητοποιεί ακόμα περισσότερο τις εξοντωμένες δυνάμεις της εργασίας», επισημαίνεται σε ανακοίνωση της Πρωτοβουλίας «ΡΗΓΑΣ ΦΕΡΑΙΟΣ» σχετικά με τις πρόσφατες πολιτικές εξελίξεις.

«Συγχρόνως δηλώσεις στελεχών του του τύπου : » Όποιος δεν ψηφίσει πρόεδρο δημοκρατίας είναι ευπρόσδεκτος», κινούνται εκτός του αξιακού πλαισίου της Αριστεράς», τονίζεται. «Φαίνονται σαν να ορίζουν ως μοναδικό κριτήριο συμμετοχής στα μελλοντικά ψηφοδέλτια την στάση βουλευτών που έως σήμερα με ποικίλους τρόπους έχουν στηρίξει κάθε εξοντωτικό μέτρο του Καθεστώτος»

«Αντί λοιπόν να δημιουργούνται νέα δεδομένα για κοινωνικές συμμαχίες των «από κάτω», παρατηρείται μιά προσκόλληση σε ένα «αφ' υψηλού» κοινοβουλευτικό παιχνίδι που θυμίζει ποδοσφαιρικές μεταγραφές αμφιβόλου ποιότητας», συνεχίζει η ανακοίνωση. «Αρνητικό επίσης και το γεγονός πως μερίδα του ΣΥΡΙΖΑ εμφανίζει εκπτώσεις σε βασικές θέσεις υπεράσπισης κοινωνικών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων, στην λογική της συνθηματικής «ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ», με την λαθεμένη λογική του προσεταιρισμού συντηρητικών στρωμάτων («νοικοκυραίων» – θρησκόληπτων κ.α.)»

Ολόκληρη η ανακοίνωση της Πρωτοβουλίας «ΡΗΓΑΣ ΦΕΡΑΙΟΣ» έχει ως εξής:

«Η ολοκληρωτική ταξική επίθεση του κεφαλαίου, μέσω των εκπροσώπων του (Ν.Δ – ΠΑΣΟΚ και «ακραίο κέντρο») στις δυνάμεις της εργασίας, έχει πλέον πάρει την μορφή χιονοστιβάδας, καταστρατηγώντας ακόμα και τα τελευταία ράκη δικαιωμάτων των εργαζομένων.

»Η αστική τάξη και οι σύμμαχοί της αδυνατούν ,προς το παρόν, να καλύψουν το «κενό εκπροσώπησης» και αισθάνονται έντονα την πιθανότητα απώλειας της διακυβέρνησης του τόπου από τον ΣΥΡΙΖΑ που μέσω του προέδρου του στην Δ.Ε.Θ. αποσαφήνισε, τις πρώτες ελαφρύσεις και αλλαγές προς όφελος των δυνάμεων της εργασίας.

»Την ίδια στιγμή η συνεχής ταξική επίθεση και τα αλλεπάλληλα αντιλαϊκά μέτρα,έχουν προκαλέσει κόπωση στα θιγόμενα κοινωνικά στρώματα,τα οποία δείχνουν να έχουν εναποθέσει τις ελπίδες τους (με δισταγμό) σε μια μελλοντική κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, πρωτίστως με την μορφή της ανάθεσης.

»Η κυβέρνηση παρά το ότι παραπαίει φαίνεται πως προσπαθεί με κάθε μέσον να διατηρήσει την εξουσία ευελπιστώντας ότι θα συγκεντρώσει 180 βουλευτές για να εκλεγεί Πρόεδρος Δημοκρατίας,από την παρούσα Βουλή..

»Ο ΣΥΡΙΖΑ παρά το ότι σε μερικά ζητήματα έχει κατορθώσει να αναλάβει επιτυχημένες πρωτοβουλίες μοιάζει να επικεντρώνει την όλη του προσπάθεια στην αποτροπή εκλογής προέδρου από την παρούσα Βουλή, γεγονός που ακινητοποιεί ακόμα περισσότερο τις εξοντωμένες δυνάμεις της εργασίας.

»Συγχρόνως δηλώσεις στελεχών του του τύπου : » Όποιος δεν ψηφίσει πρόεδρο δημοκρατίας είναι ευπρόσδεκτος», κινούνται εκτός του αξιακού πλαισίου της Αριστεράς.

Φαίνονται σαν να ορίζουν ως μοναδικό κριτήριο συμμετοχής στα μελλοντικά ψηφοδέλτια την στάση βουλευτών που έως σήμερα με ποικίλους τρόπους έχουν στηρίξει κάθε εξοντωτικό μέτρο του Καθεστώτος.

Αντί λοιπόν να δημιουργούνται νέα δεδομένα για κοινωνικές συμμαχίες των «από κάτω», παρατηρείται μία προσκόλληση σε ένα «αφ” υψηλού» κοινοβουλευτικό παιχνίδι που θυμίζει ποδοσφαιρικές μεταγραφές αμφιβόλου ποιότητας.

Αρνητικό επίσης και το γεγονός πως μερίδα του ΣΥΡΙΖΑ εμφανίζει εκπτώσεις σε βασικές θέσεις υπεράσπισης κοινωνικών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων, στην λογική της συνθηματικής «ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ», με την λαθεμένη λογική του προσεταιρισμού συντηρητικών στρωμάτων («νοικοκυραίων» – θρησκόληπτων κ.α.).

»Ταυτόχρονα παρατηρείται μία αποϊδεολογικοποίηση και αδρανοποίηση πολλών οργανώσεων βάσης, στις οποίες επίσης έχει μειωθεί σημαντικά η συμμετοχή.

Λειτουργούν μόνο γραφειοκρατικά ως ιμάντες μεταβίβασης των κεντρικών θέσεων (που πλέον απέχουν των αποφάσεων του 1ου Συνεδρίου) και κυρίως στην λογική της αντιπολιτικής και των στοιχίσεων.

Παρατηρείται μάλιστα το παράδοξο να απομακρύνονται μέλη με κριτική σκέψη ενώ παράλληλα εμφανίζεται αθρόα εγγραφή μελών χωρίς στοιχειώδη έλεγχο. Το έλλειμμα δημοκρατίας στο Κόμμα έχει βαθύνει σε μεγάλο βαθμό και ενισχύονται τα φαινόμενα του παραγοντισμού και ο διαγκωνισμός για αναρρίχηση ... οι έχοντες άποψη και κριτική σκέψη απλά αποθαρρύνονται ως προς το να συμμετέχουν .

»Επισημαίνεται τέλος η ολοκληρωτική υποβάθμιση της θεωρητικής κατάρτισης των μελών γεγονός που έχει οδηγήσει σε στασιμότητα τις δυνάμεις εκείνες που ριζοσπαστικοποιήθηκαν το 2012.

Οι θεμιτές επισκέψεις του προέδρου του Κόμματος σε διαφόρους θεσμούς ή ακόμα και πολιτιστικές εκδηλώσεις, αντί να παρουσιάζονται στο μέτρο του ρεαλισμού που τους αναλογεί, ιδεολογικοποιούνται σε υπερθετικό βαθμό, με αρθρογραφία που ξεχνά ακόμα και βασικές αρχές της Αριστεράς (πχ. ο διαχωρισμός Κράτους – Εκκλησίας).

»Η κριτική σκέψη εξοβελίζεται στο όνομα και πάλι της «ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ».

»Παρόμοια φαινόμενα παρουσιάστηκαν και μόνον με την απειλή απεργίας στο «Κόκκινο» όπου ατυχέστατα θεωρήθηκε εκβιασμός των εργαζομένων. Ανάλογης βαρύτητας προβληματισμό δημιουργούν παρεμβάσεις που χρησιμοποιούν με φτηνό τρόπο την «πείνα» ως επιχείρημα και όχι ως εχθρό. Ενισχύουν την αντίληψη ότι Αριστερά σημαίνει «ένα πιάτο φαγητό» και όχι δημιουργία των μεροληπτικά ταξικών συλλογικοτήτων που θα ενδυναμώσουν και θα κινητοποιήσουν τους άνεργους, τους υποαπασχολούμενους και τους εξαθλιωμένους ώστε να διεκδικήσουν ενεργητικά μία καλύτερη ποιότητα ζωής.

»Όλα τα παραπάνω και πολλά ακόμα δημιουργούν εύλογες ανησυχίες για την πορεία του ΣΥΡΙΖΑ, που παραμένει η μοναδική δύναμη ελπίδας ακόμα και στην περίπτωση που θα αναλάβει τις τύχες του τόπου ως Κυβέρνηση. Η οδός προς την εξουσία μόνο «βασιλική» δεν θα είναι .

»Τέλος, παραφράζοντας λίγο τον Ελεφάντη, τις ανατροπές δεν τις κάνουν οι εποχές, οι άνθρωποι τις κάνουν.

»Και δεν θα μπορέσουν να τις ξανακάνουν αν δεν πιστέψουν πάλι ότι αυτός ο κόσμος επειδή είναι αβίωτος μπορεί να αλλάξει ... να τον αλλάξουν.

»Αλλά για να συμβεί αυτό χρειάζονται ουσιαστικές κοινωνικές συμμαχίες, συμμετοχή και όχι

γραφειοκρατικός αποκλεισμός των «από κάτω».

»Επιβάλλεται να δημιουργηθεί ένα δημοκρατικό συλλογικό υποκείμενο, Μεροληπτικά Ταξικό, μακριά από «εθνικές σωτηρίες», όπου το θύμα θα χορεύει μακάβριο χορό με τον θύτη αγκαλιά.

ΥΓ. *Κι ήθελε ακόμη πολύ φως να ξημερώσει.*

“Όμως εγώ δεν παραδέχτηκα την ήττα.

Μανόλης Αναγνωστάκης»

hitandrun.gr